

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 1-2

Januar — Februar 1955

5. årg.

Nyttår 1955.

Men Han er den same!

Av professor dr. Andr. Seiørstad.

Jesus Kristus er den same, Gud er den same; men du og eg er ikkje dei same. Kor omskiftelege er ikkje du og eg! Det heng vel til dels saman med vårt forgjengelege kroppsliv. Når eg gjestar garden i heimbygda der eg er fødd, plar eg gå til ein stor stein i utmarka som vi born bruka til festning når vi gjette kyrne. Eg kjenner kvar sprekke og kvar knøl på den steinen og veit vel korleis ein må klatra for å koma opp på han. Når eg står åleine ved den steinen i 5 minutt, kjem barneåra så levande for meg, eg vert konfrontert med meg sjølv som eg var for over 50 år sidan. Og det eg då sterkast opplever er at eg på ingen måte er den same. Då eg var barn tala eg som eit barn, tenkte eg som eit barn, dømde eg som eit barn, men då eg vart mann, la eg av det barnslege. 1. Kor. 13, 11.

Det må så vera. Men der ved steinen vert eg mint om at eg også la bort mitt barnlege einfeld, mitt bønensamfunn med Gud, mitt gode samvit. Og så kjem Jesu ord for meg: Utan at de omvender dykk og vert som barn kjem de slett ikkje inn i Guds rike.

Vi menneske er omskiftelege i vårt høve til Gud. Rett som det er vender vi oss bort frå han. Så hender det at Guds ånd får vendt oss om til han. Så lenge nådetida varer, er han den same mot oss. Er vi trulause, så er han trufast.

Men just avdi han er den same trufaste, stiller han seg ulikt til oss etter som vi stiller oss ulikt til han. At Gud er den same vil ikkje seia

at han er uforanderleg som ein stein eller ei naturlov, slik som visse gamle filosofar meinte. Står vi honom imot, vender han seg imot oss med si lov. Gjev vi han rett, møter han oss med sitt evangelium. Kvar den som omvender seg og trur, har denne lovnaden over sitt liv: Han som byrja den gode gjering vil fullføra han til Jesu Kristi dag.

Det gjeld ogso for 1955.

Om å innrette seg

«Merk deg menneske, tiden er kort. Hender det deg noe gledelig, gled deg med måte, det blir så kort, du skal snart forlate det.

Hender det deg noe sørgelig, sørg med måte, det varer ikke lenge. Tiden er kort.

Tar du deg en hustru, får du gård og gods, så husk at du snart skal gi slipp på det igjen.

Det «dumme kjød» vil uopphørlig oppløfte hodet og søke å berede seg et paradys her nede - det er dårskap - det blir så kort.

Når de kristne ofte begynner med så stor iver å innrette seg i denne verden og får travelt med sin gård, sin handel og sine byggeforetagender, akk, om de da i tide ville ta rev i seilene, innen den siste gnist av åndelig liv er utslukt og Guds ånd er helt veken fra dem. La hånden arbeide, men - vær oppriktig mot deg selv. Hvor er hjertet? Lyv ikke for din egen sjel. Hvor er hjertet? I himmelen, hvorfra du venter Frelseren? eller ved dine jordiske ting? Vær oppriktig».

Rosenius.

Hvordan så JESUS ut?

Av professor dr. Olaf Moe.

Våre evangelier gir oss ingen beskrivelse av Frelserens utseende men nøyer seg med å tegne et karakterbilde av ham. Og den eldste kirke var heller ikke interessert i spørsmålet om Jesu portrett, de bilder som er funnet av ham i katakombene er symbolske fremstillinger av ham som den gode hyrde eller Guds lam, men ikke forsøk på å gjengi hans historiske utseende.

Da man begynte å reflektere over dette spørsmål gjorde det seg gjeldende to motsatte oppfatninger. De eldste kirkefedre som har uttalt seg mente at han var liten og uanselig og heslig eller endog vanskapt idet de gikk ut fra profetien Esaias 53, 2, 3: «Han hadde ingen skikkelse eller herlighet - han hadde ikke et utseende så vi kunne få lyst til ham; han var som en som folk skjuler sitt åsyn for, foraktet».

De senere kirkefedre hevdet derimot at han, som det står i salme 45, 3 var «den fagreste blant menneskenes barn» også i ytre. Men ingen av disse oppfatninger kunne påberope seg historisk overlevering.

Det var naturlig at den på ps. 45 byggede oppfatning ble rådende i den senere kirke, og at man også søkte å finne historisk støtte for den i legenden.

Vi skal her nevne et par slike: I Peterskirken oppbevares et ångivelig portrett av Frelseren, «Veronikas svededuk». Med Veronika siktes der til den blodsottige kvinne som ifølge evangeliene ble helbredet av Herren og til takk for helbredelsen skal ha latt fremstille et bronsebillede av ham i sin fødeby Cæsarea Filippi.

Legenden forteller om henne at hun ville selge en duk, men da hun møtte Jesus på veien til Golgata, bærende sitt kors, rakte hun medlidende duken til ham, og han tryk-

te den på sitt ansikt og ga henne den tilbake med sitt tornekroned smertepregede bilde.

En angivelig autentisk beskrivelse av Kristi utseende finner man i et brev som Lentulus, Pilatus' forgjenger som landshøvding, skal ha skrevet til det romerske senat og folk. Her sies det at Jesus hadde «en høy anseelig skikkelse, et ærefryktinngydende uttrykk, lokket hår med glinsende mørk farve, skilt i midten på nasareernes vis, en åpen panne, et ansikt uten rynker og pletter, en ulastelig nese og munn, rødlig skjegg og gråblå øine». Men brevet er avgjort uekte, Pilatus' formann het ikke Lentulus men Valerius Gratus.

Om vi også har kjent Kristus etter kjødet, skriver Paulus, så kjenner vi ham nu ikke mer slik. Det åndelige bilde av ham som vi har i evangeliene må være oss nok. I og for seg er det rimelig at en sjel så fullkommen ren og harmonisk som Frelserens måtte gjenspeiles i et tilsvarende vakkert ansikt, men sjelelig skjønnhet kan også stråle ut av uregelmessige ytre former.

Mer fart i arbeidet med menighetspleien.

Den nye generalsekretæren for Menighetenes Landsforbund pastor Olav Egeland, har nå tiltrådt sin nye stilling. Det er grunn til å tro at det vil ha stor betydning at sentralledelsen nå er bygd ut noe mer enn før. Den nye mann er kjent som en dyktig administrator som samtidig har et klart syn for det åndelige og misjonære siktet i dette arbeidet.

Det er enda mange menigheter

uttaler Egeland, som ikke har menighetspleie, noe som burde høre med til enhver menighet. I de fleste bymenigheter arbeider menighetspleien meget godt og gjør en uvurderlig innsats i det stille, i form av «Jesu henders gjerning».

Dei eldste.

Jødeland var eit herteke land på Kristi tid - liksom Noreg var i siste Heimskrigen. Det var det store sterke Romerriket som åtte Jødeland au, da Jesus levde på jorda. Ein romersk stor-mann Pontius Pilatus var den gongen statsstyrar i jødeland og hadde største makta. Jødane hadde eit «storting» som hadde namnet «det høge råd». Der sat øvstepresten, dei skriftkloke farisæerne - og dei eldste, som hadde samla seg stor kunnskap og visdom i eit langt liv og var høgt akta og æra av alt folket. Det høge råd styrde med både religiøst og folkelig liv i landet, var høgste domstol i landet og, men dødsdom kunne dei ikkje straffe med i fall statholdaren sette seg imot.

Det var høg kultur at «dei eldste» vart sett så høgt. Men dei hadde no Moselova å rette seg etter, og der stod det, at det skulle gå vel med folket og dei skulle lenge leva i landet når dei heidra federne sine. Slik tiltru er det berr så mye at dei gamle her i Noreg har. Eg trur ikkje at dei gamle si meining er sers høgt akta. Det er stort krav no om at «ungdomen» må sleppe til å styre både smått og stort. Livsrøynsla er beste skulegonga, det er ei den «høge sanning», som svensken seier. Kristofer Bruun ville ikkje ha prest-embetet før han vart ein eldre mann. Ein som da gjekk frå kyrkja hans Bruun ein helgdag sa: «Bruun prediker ikke - han forkynner». Kva meinte han med det?

K. M. Elda.

Kirkens Minnefond.

Bispedømmerådene og årets bispemøte har nå uttalt seg om anvendelsen av de midler som framkom etter krigen under departementets tilbakebetaling av prestenes lønn fra krigstiden. Prestene fikk som kjent dekket sin lønn direkte av menighetene under krigen, og fikk etter krigen bare utbetalt det som manglet på normal lønn. De midler som ble til overs etter oppgjøret utgjør en ganske stor sum, rimeligvis på noen millioner kroner, og disse pengene har siden stått ubrukt i påvente av forslag om hvordan de best burde anvendes. Det forslaget som nå har fått tilslutning, går ut på at det av midlene opprettes et Kirkens Minnefond, hvis avkastning skal anvendes til påtrengende særtiltak i det felles-kirkelige arbeid innen vår kirke.

Bispedømmerådene bør få fast sekretær.

Bispedømmer. trenger for å gjøre sitt arbeid mer effektivt, en fast lønnet sekretær til å ta seg av det daglige arbeid. Bispemøtet i 1954 gjorde en henvendelse til departementet om å gjøre det mulig å få realisert denne tanken. Tiltaket vil kunne bety meget også for de enkelte menigheter i bispedømmet, som vil kunne få hjelp og rettleiding gjennom reisevirksomhet av sekretæren.

EN MANN ER FATTIG

Hvis han er uten venner.
Hvis han har dårlige idealer.
Hvis han har mistet sin selvrespekt.
Hvis han har mistet herredømme over seg selv.
Hvis han er egenkjærlig, ubarnhørt og grusom.
Hvis han har ødelagt sin sunnhet for rikdoms skyld.

Hvis han har all sin rikdom på jorden og intet i himmelen.
Hvis han har forsømt sin sjel.

Billedhuggeren og statuen.

Det fortelles at en berømt billedhugger Dannecke, brukte flere år på å lage en statue av Jesus. Da han hadde arbeidet i to år, tok han et barn inn i atelieret, pekte på bildet og spurte: Hvem er dette?

Barnet så på kunstverket en stund og sa: En stor mann.

Billedhuggeren tok hammer og meisel og begynte på nytt. Han arbeidet igjen noen år. Og han ba til Gud at arbeidet måtte lykkes. Så tok han igjen et barn inn i atelieret og spurte: Hvem er dette?

Barnet så lenge på bildet og sa: «La de små barn komme til meg».

«Nå har jeg nådd det», sa kunstneren, da han hørte at barnet kunne kjenne sin Frelseres ansikt.

Du som tror på Jesus har en større kunstner til å forme deg. Hva ser så de menneskene du lever sammen med?

Tillit til Gud.

Hudson Taylor sa en gang at en kristen burde ha slik tillit til Gud at han kunne synge lovsanger når han skrapte bunnen av melkrukken. Ikke lenge etter var melkrukken tom i hans eget hjem. Da sa hans hustru til ham at nå måtte han leve etter det han lærte.

«Det skal jeg gjøre på en betingelse», svarte han.

«Og hva er det?»

«At du stemmer i med meg».

Og de forente seg i lovsang til Gud. Og de ble heller ikke til skamme i sin tillit til Gud; han hjalp dem igjennom.

Andaktsgruppe i Stortinget med 25-30 medlemmer.

Kristne stortingsmenn pleier å komme sammen til andakt under Stortingets sesjon. Gruppen, som ikke har noe medlemskap og teller deltakere fra alle partier, har for tiden 25-30 deltakere.

Det er forøvrig 11 tingmenn av Arbeiderpartiet i Stortinget som tilhører Kristne Arbeideres Forb. Kristelig Folkeparti har 14 representanter.

Blant de faste representanter er 5 prester og 1 teologisk kandidat, nemlig tre høyre, to Ap, en v. Av varamennene er 11 prester, hvorav tre er l.varamann og delvis har vært innkalt.

Kirken trenger 263 nye geistlige embeter.

En komite nedsatt av Presteforeningen (etter henstilling fra bispemøtet) har siden 1950 arbeidet med spørsmålet om behovet for flere prester i vår kirke. Komiteen som la fram sin undersøkelse ifjor, har kommet til at det trengs 263 nye embeter. Antallet prester er nå 950 og bør altså økes til 1200.

Av de nye stillingene bør 165 være sokneprestembeter, 6 kapellanier, 38 kallskapellanier, 61 hjelpeprester og 5 anstaltprester.

Planen fører til at 12 av de nåværende embeter faller bort.

Det er forøvrig siden frigjøringen opprettet ikke så få nye stillinger, bl.a. 2 bispeembeter, 2 domprostembeter, 13 sokneembeter, 8 residerende kapellanier, 38 kallskapellanier.

MENIGHETSBLAD FOR ORKDAL PRESTEGJELD

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4.- pr. år.

Redaktør: **Res. kap. Leergaard.**

Medvirkende: **Prost Dr. A. Skrondal** og **pastor O. Olsen.**

Kasserer: **lærer Nils Ofstad.**

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Frk. Ingeborg Krogstad.

For Orkland:

lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK.

Folkekirkens Kongegave.

I anledning Kongens 50-årige jubileum som regjerende monark samles der i disse dager gaver inn til Folkekirkens Kongegave. Planen går ut på å hedre og glede Kongen ved at det reises en kirke i København som skal bære navnet Kong Haakons Kirke. Kongen har gitt uttrykk for sin glede over planen og det er i samsvar med Hans Majestets ønske at Den Norske Sjømannsmisjon, hvis høge beskytter Kongen er, skal lede kirkens arbeid som ved andre sjømannskirker med sikte på å tjene både våre sjøfolk og de andre norske i København.

Nidaros bispedømmeråd har som bispedømmets komite for innsamlingen oppnevnt følgende: Sverre Andresen, Arne Fjellbu, Asbjørn Lindboe, Olav Oksvik, Ivar Skjånes, Gunhild Brandtzæg, Johan Falkberget, Henrik Hofset, Håkon Pharo, Reidar Stavseth, Johs. Wigum.

I et brev til samtlige menighetsråd; prester og ordførere i bispe-

dømmet 3. januar d. å. skriver disse bl. a.: «Vi må søke å bringe planen til utførelse verdig og effektivt, og vi ber om at man utover i distriktet vil hjelpe oss så godt råd er. En særlig glede for Kongen vil det utvilsomt være om det blir stor bredde i innsamlingen. Kanskje må de store bidrag gi størst tyngde i innsamlingen. Men om man sikter mot at hvert menighetslem gir f.eks. 1 krone, vil dette være et praktisk mål å arbeide henimot. Forhåpentlig kan innsamlingen skje hurtig. Kan vi skaffe et tilfredsstillende resultat innen 1. mars, vil dette arbeide ikke gjennom lengere tid komme i veien for det alminnelige arbeide i menigheten».

Dette brev fra nevnte komite er blitt behandlet av samtlige tre sokneråd. Hvad som i den anledning er besluttet av Orkdal og Orkanger har red. i skrivende stund ikke fått noen melding om. Men i møte i Orkland sokneråd den 13. jan. hvor også ordføreren var tilstede, ble følgende utpekt som nemnd for å ta seg av innsamlingen i Orkland: soknerådets formann, samt Marit Monset Berbu, John Lium, Bent A. Hoston og Jo Marius Asbøll.

Likeledes ble det besluttet å sende lister ut i alle skolekretser ved skolebarna. Fastelavnssøndag, den 20. februar blir der ofring i Orkland kirke til inntekt for saken.

Vi håper at oppslutningen om innsamlingen til Kong Haakons Kirke vil bli stor her i våre menigheter. Stort eller lite - alle skulle vi etter evne være med å hedre vår folkekjære Konge på denne måte.

KRISTELIG LITTERATUR

Fotorammer - Innramming

Orkdal Bokhandel

Edel Ask Eikli

FANNREM

Noe som holder.

Når vi ligger i våre graver, vil bibelordet gå sin gang med den Hellige Ånds evige ungdomskraft. Når Antikrists dager kommer da kristenlivet må leves i «katakombene», vil bibelordet lyse i mørket som aldri før og gi dem som lider kraft til å herliggjøre Gud. Når tusenårsrikets tid er inne, og den forjetelsen oppfylles at «Herrens kunnskap skal dekke jorden som vannet dekker havets bunn», vil bibelen komme til å bære og forme folkenes lover og samfunnets liv. Og når en gang det siste store ragnarok bryter inn da himmelen skal forgå med bulder og elementene og jorden kommer i brann (2. Peters brev 3, 10), da vil dette Jesu ord herlig bekrefte seg: «Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal ingenlunde forgå».

C. Skovgaard-Petersen.

Din vilje og Guds.

Det fortelles at en av Martin Luthers venner en dag kom til ham og sa:

«Alt går mot meg. Ingen av mine ønsker blir oppfylt, mine forhåpninger blir tilintetgjort og mine planer mislykkes».

«Det er din egen skyld», svarte Luther.

«Min egen skyld, hvordan det?»

«Jo, du ber jo hver dag: «Din vilje skje!» Og Gud lar sin vilje skje. Dersom du ikke ønsker dette, må du heller be: «Min vilje skje!» Så lenge du ber Gud om at hans vilje må skje, så må du også være tilfreds når han handler i overensstemmelse med din bønn.

Gudstjeneste.

Dette må vera eit mis-visande ord. Eg kan hjelpe grannen min med ei teneste og han kan like eins vere tenestaktig mot meg. Eg kan tene andre menner. Men Gud kan eg ikkje tene og han treng heller slett ikkje nokor hjelp av meg. Han har alt han treng. Eg må ikkje koma åt Gud og seie: Eg skal hjelpe deg! Men eg kan ikkje hjelpe meg sjøl. Gud må hjelpe meg med alt eg er oppradd for. Dette er - Slik er tilhøva.

Møte med Gud i kyrkja kalla dei i gamal tid for «messe», av di presten «messa gudsorda - orda frå Gud åt oss til vår trøyst og rettleiding. Og enno er det mange som seier: det er «messe», og ikkje: det er gudstenest. Og i Steinkjerbladet «Inntrøndelag» står det «Messer» - ikkje «Gudstenester». Preikeliste er og for ufullkommen opplysning om eit kyrkjemøte. Det er slett ikkje preika som er det viktigaste i kyrkja. Det er det innholdsrike ritualet med syndsvedkjening, trudomsorda, Fadervår, velsigninga, den ovfagre og innholdsrike kyrkjebøna - og dei hjartelege salmane som det er mest om å gjera å vera med i for ein kristen med stor lengt etter liv i Gud.

«Du har vore åt kyrkja» sa eg ein søndag åt ein mann. «Ja, ein må dit, når det er noko å hør» - svara han. Dette måtte eg nøie tenkje over!

K. M. Elda.

Til den ensomme.

Hvis du er ensom i verden - det finnes mange ensomme Guds barn som ingen har å støtte seg til, og som er ensomme tilmed som kristne - så kom i hug at Gud er mektig til å la sin nåde tilflyte deg, nettopp hvor du står midt i din sorg og nød. Selv om besværlighetene reiser seg

foran deg som en mur, er Gud mektig til å overøse deg med sin nåde, så du alltid har nok og alltid kan vandre fremad, selv om det ikke alltid er lett.

Oscar Bernadotte.

Når faren er størst?

Når er en kristen mest tilbøyelig til å falle i søvn?

Når de timelige kår er gode.

Så lenge du hadde daglige bekymringer å bære fram for Gud, var du ikke så langt mer årvåken enn ellers.

En annen farlig tid er det når det går lett i åndelig henseende. Ingen fristelse er halvt så farlig som den ikke å fristes.

Den urolige sjel kan ikke sove; det er først når vi er fullkommen trygge og sikre, at vi står i fare for å falle i søvn.

Pass på, du glade kristen! Vær så lykkelig du kan, men på vakt!

C. H. Spurgeon.

Utenfor statskirken.

I 1950 sto det 123.300 personer utenfor statskirken i vårt land. I 1946 var tallet 120.100, og i 1900: 52.700.

Av de som sto utenfor kirken i 1950 oppgir 22.000 at de ikke er tilsluttet noe religiøst samfunn. Av de større dissentersamfunn teller pinsevevnerne 30.000, deretter kommer den ev. luth. frikirke med 17.300, metodistkirken 11.500, baptistene 8.900, misjonsforb. 3.100.

De egentlige sekter har mindre tilslutning: størst er adventistene med 5.400, deretter kommer monererne med 450 og Christian Science med 118. Et par tusen dissenterer angir ikke nærmere trosamfunn i statistikken.

Han skal nok
finne en vei.

Guds veier er underlige. Intet kan hindre ham. Gjennom hav og store vann (Salme 77, 20) fører han sitt folk. Hans fotspor blir aldri kjent. Usporlig er hans veier.

For Israels folk syntes Rødehavet å måtte bli deres våte grav. Og så ble det deres redning. Gud åpnet vei for sitt folk i havet, mens egypterne gikk til grunne. Da Israel sto frelst på den andre siden sang de lovsanger for Gud.

Også for deg vil Herren finne en vei. Det du gruer for vil nettopp bli deg til hjelp og velsignelse om du bare lar deg lede av ham.

Intet kan stenge ham veien. Intet kan hindre ham fra å nå målet. Når du er kommet gjennom «Havet» skal du glad synge din lovsang.

Fredrik Wisløff.

Har du bekjent dine synder for Gud - så glem dem.

Gjorde noen urett mot deg - la det være glemt.

Fikk du selv gjøre en god gjerning mot noen - tenk ikke mer på den.

Men glem aldri Herrens velgjerninger.

Uret på veggen tikker: «Idag!» Din puls hvisker: «I dag!» Mitt hjerte hører jeg tale mens det banker. Det sier også «I dag!» Og den Hellige Ånd er i samklang med alle disse ting og sier: «I dag, dersom I hører Herrens røst, da forherd ikke eders hjerte!»

Spurgeon.

Dikterens ord er som mynt av edelt metall; det beholder sin verd men preget slites, og snart er det ikke mer gangbart. Guds ord er som diamanter, det slites aldri og beholder sin glans til Herrens siste dag!

Bjørnstjerne Bjørnson.

Millom røvarar.

Ein kveld i året 1042 finn vi ein einsleg fotvandrar på veg frå byen Avranches til byen Rouen i Normandie. Det var den 32-årige italienaren Lanfranc, som hadde ferdast ved det eine universitetet etter det andre, først som student og deretter som lærar. Han var den første som oppatt-nya studiet av Aristoteles i Vesterland, og alt i ung alder var han ein av dei forande lærde.

Som han går der den stillslege vegen gjennom skogen vert han overfallen av røvarar som tar ifrå han bøker, pengar og alt han har med seg.

Nå kom Lanfranc til å tenkja på at han hadde lese om ein from mann i Lombardiet som under langobardkrigane var blitt overfallen av røvarsoldatar. Dei hadde teke hesten ifrå han, og då hadde han også gjeve dei svepa, så røvarane skulle lettare få dyret til å gå. Røvarane var blitt så gripne av hans godvilje at dei gav han att både hest og svepe.

Lanfranc tenkte som så at han skulle gjera på liknande vis. Overfallsmennene hadde tatt alt utan klede på kroppen. Nå baud han dei klede og. Ransmennene tok han på ordet. Dei drog han til sides bort frå alfarvegen, kledde han naken og surra han fast til eit tre.

Der sto armingen og fraus natta igjennom. Men den natta vart avgjerande for Lanfranc.

Han spurde seg sjølv kvifor ikkje Gud hadde gjort det like godt før han, når han gav bort klede sine, som han gjorde det for hans fromme landsmann i Lombardiet.

Samvitet hans gav svaret: Lombardieren hadde gjort det på Kristi ord, fylt av Kristi kjærleik. Men han, Lanfranc, hadde gjeve bort klede for å få att alt han hadde mist. Han ville vera lur; det var berre seg sjølv han tenkte på, ikkje Gud.

Dømd stod han der i mørker og kulde. Så ville han ause ut sin hjarte-verk for Gud, men oppdaga at han kunne ikkje.

Då sa han til seg sjølv: «Så lang ei tid har du studera, og så veit du ikkje eingong korleis du skal beda til Gud!»

Då morgonen rann, tok det til å klårna i hans sjel. Ein ting var han i alle fall klår over: at han hadde levt fåfengt til nå, og at han måtte omvenda seg.

Omsider høyrde han ferdafolk på vegen og ropa om hjelp. Ein mann kom og løyste han frå treet.

Etter dette levde han tre år stille i eit kloster, og tok på seg alle slags klostertenerer. Nå hadde han lært både å be og lesa Guds ord. - Få visste kor han budde; verda tenkte han var død.

Men så fekk abbet Herluin han til å halda skule for gutar i granne- laget, og då kunne han ikkje lenger verta verande ukjend. Folk strøynde til og han kjende kallet til å nytta sitt pund. Han vart snart kalla til nye oppgaver, og i seinare år var han erkebiskop i Canterbury.

(Attfortalt av
prof. dr. Andr. Seierstad.)

Uten Bibel - ingen tro.

Jeg ba om tro, sier D. L. Moody og jeg trodde at en dag ville troen komme og slå ned i meg som et lyn, men troen syntes ikke å komme.

En dag leste jeg i det 10.kap. i Romerbrevet: «Så kommer da troen av det som høres, men det som høres kommer igjennom Kristi ord».

Jeg hadde hatt en lukket Bibel selv om jeg hadde bedt om tro. Nå åpnet jeg min Bibel og begynte å studere den, og siden den dag er troen stadig strømmet til meg.

Hva vil det ende med?

Mennesket holder på å fingre med naturens orden. Vi utrydder dyr som kanskje en dag vil vise seg å være uunnværlige, vi frigjør krefter hvis rekkevidde vi ikke kan overse. Atomvåpenet er bare en av disse, men unektelig det mest dramatiske og mest umiddelbart farlige. Tendensen er den samme i menneskenes higen og streben etter herredømmet over naturen. Mennesket fingerer med tilværelsens innerste gåter. Vi holder på å kikke Vår Herre i kortene, og vi griper inn på mange områder hvor vi kanskje på lang sikt hadde vært lykkeligere hvis vi hadde holdt fingrene vekk. -

Prof. dr. med. Harald Okkels.

Om Satan ikke formår å få folk til å tro at de er gode nok uten nåden, så forsøker han å få dem til å tro at de ikke er gode nok til nåden.

Skovgaard-Petersen.

Ingen ting avslører hvor langt sekulariseringen er kommet som mangelen på vilje til å tjene blant de kristne.

En arving får seg overgitt et skjøte til et hus. Vil han da si: Nei, jeg tror det er falskt, - og så la være å undersøke om det er tilfelle? Pascal.

Alt som gjøres av virkelig kjærlighet kan bære uanet stor frukt.

Jeg vil heller tro på kristendommens sannhet og så ta feil, enn ikke å tro på den - og så ta feil. Pascal.

Hvis mennesket ikke er skapt til Gud, hvorfor er det da bare lykkelig i Gud? Pascal.

Egenviljen blir aldri tilfreds, selv om den fikk alt den ville. Men man blir tilfreds fra det øyeblikk man oppgir sin egen vilje. Pascal.

4 millioner i offer i kirkene.

Gjennom kollekter og ofringer kom det i 1953 (siste år statistikken gjelder) inn 4 millioner kroner samlet i våre kirker. En betydelig del av dette beløp går til ytre misjon, men også mye til menighetsoppgaver her hjemme. Beløpet var året før omtrent det samme.

Erfaringen belyser bare veien bak oss.

Jeg vet at det er noen som forsøker å leve på erfaringer - hva de har følt i dag, hva de følte igår - dette er deres sorgelige trøst.

Slike mennesker må komme til å salte ihjel. Hva er vel i beste fall våre erfaringer når vi skal leve av dem? Og i verste fall - hvor ikke de som lever bare av følelser i et saltland som ikke er befolket? Jeg er viss på at dersom jeg skulle leve på følelser, kunne jeg i den ene stund tro jeg var landsatt på himmelens strand, mens jeg en time etter like gjerne kunne tro jeg svevde i selve helvetes gap.

Våre følelser er uberegnelige som vinden.

«Den menneskelige erfaring» sa en vis filosof, «likner lyset akterut på et skip. Det opplyser bare den vegen vi har tilbakelagt».

Spurgeon.

Moody ble en gang spurt om hva som var den beste leksen han hadde lært i sitt liv. Han svarte: «Den mest velsignede leksen jeg har lært i livets skole, er å la Gud velge for meg».

Gud har elsket din sjel slik at han ofret sin eneste sønn for å frelse

den. La din sjel leve, og ditt selv dø!

Skovgaard-Petersen

Herrens navn er et fast tårn. Til det løper den rettferdige og blir berget.

Ordspr. 18, 10.

Hvilke synder?

En katolsk prest som ikke var noen venn av avlatshandelen, og hver dag ble besværet av personer som ville kjøpe syndsforlatelse, leste en søndag fra prekestolen følgende kunngjøring:

«I neste uke vil det bli delt ut avlat i kirken hver dag fra kl. 9 til 13. For å unngå trengsel og få orden bes man møte fram således: Mandag: Alle løgnere og bakvaskere. Tirsdag: Gjerrige og gniere. Onsdag: Fråtsere og urene. Torsdag: Tyver og røvere. Fredag: Dagdrivere. Lørdag: Løsaktige kvinner.

Den uken meldte det seg ingen for å få avlat. Det hjalp at syndene ble spesifisert!

Under englevakt.

Også ditt kjære barn er skapt til å arve salighet. Ditt barn, du far og mor, må under englevakt. Ditt barn må skjules under den levende Guds skjold. Bare der er det trygt. Og det skal du hjelpe barnet til ved din bønn. Vi er ennå ikke vokst fra den gamle forjettelsen Alt det to av dere på jorden blir enige om å be om, det skal gis dem av min Fader i himmelen. -

Det løftet gjelder ennå. La oss bruke det!

Skovgaard-Petersen.

Du er på reise.

Når det er mørke skyer på himmelen, skynder vandreren seg hjem. Men i vakkert vær og på en behagelig vei gir han seg god tid og står tilmed i fare for å glemme målet for reisen.

Derfor er det også en nåde om Herren iblant sender en mørk dag med truende skyer som skjuler vår jordiske gledes sol. Da skynder vi oss avsted mot vårt hjem. Da forstår vi bedre at hvis vi hadde for mange venner og hadde det altfor behagelig i herberget på reisen, så glemmer vi snart vår Fars hus og vår himmelske arv.

Bunyan.

Bruk nådens midler.

Du vil omvende deg og du vil forbedre deg. Du ber om Åndens nåde og hjelp til det; men du bruker ikke nådens midler. På den måten vil du aldri få hva du begjærer. Gud har aldri lovet det. Nei, Gud har gitt oss sitt ord. Der vil han møte oss. Der vil han bo og virke, ikke uten Ordet.

Luther.

Høgtidsstunder i heimen

Alt frå eg var ei liti smågjente, fekk eg sjå og høyre far og mor lesa i Bibelen. Det var høgtidsstunder for meg når ein av deim las høgt or Bibelen sundags formiddag eller til andakt um kvelden når me var alle samla. Mange ord gøynde seg i minnet mitt frå desse aller fyrste møti mine med Bibelen. Dei hev siden dukka fram att og vore meg til stor signing og hjelp.

Anne Grimdalen.

FRA KIRKEBOKEN.

D Ø P T E i desember 1954.

I Orkland kirke: Ingen.

I Orkdal kirke. 12. des: Bjørn Olav Stenvik f. 16-10; Lilly Ann Morken f. 16-10. Oddny Lisbeth Metliås f. 26-10. 19. des: Anne Mari Forren f. 15-11.

I Orkanger kirke. 5. des: Kjell Thorvaldsen f. 21-8. 26. des: Thor Karstein Sivertsen f. 17-11. Bergljot Johanne Lund f. 29-10. Grethe Sand f. 4-11.

V I G D E i desember 1954.

I Orkland 4. des: (Vigd i Løkken kapell) Margido Tråsdahl (Orkland) og Ingrid Loe (Meldal).

21. des: (Vigd i Nidaros Domkirke) Olav Benum (Namsos) og Anna Wærum (Orkland).

29. des: (Vigd i Orkanger kirke) Ingvald Sæter og Marit Bakk (begge Orkland).

I Orkdal 31. des: Hans Kristian Bakken og Gjertrud Lovise Koksæter (begge Orkdal).

I Orkanger 18. des: Ingvald Asbjørn Dahl, Orkanger og Ruth Othelie Strand, Orkdal.

31. des: Sverre Fossestøl og Reidun Hiistad, begge Sunndal.

Asbjørn Ross, Orkanger og Alli Margrete Gjertsen, Grimstad.

D Ø D E i desember 1954.

I Orkland 27. des: Ole Olsen Eggen f. 1-12 1877.

I Orkdal 1. des: Anders Henriksen Espen f. 9-2 1867.

I Orkanger 1. des: Peder Klungervik f. 12-1 1877. 15. des: Peder Elshaug f. 22-1 1882. 17. des: Erik Andreas Aarvik f. 19-12 1876. 14. des: Laura Reitan f. 31-10 1914. 25. des: Anna Johanna Jenssen f. 27-8 1892. 28. des: Anne Trondsdr. Bye f. 22-9 1862.

GAVER TIL BLADET.

Orkland: Ved Oddlaug Høston: Knut Solem 5.

Ved Nils Ofstad: Knut Klefsås 5; Ola O. Skjølberg 10; Torleif Rønning 5; Anne Wiggen 10; Mikkel Haugen 5; Kristian Solås 5; John Rindal 5.

Ved Jørgen Lie: Henrik Kvåle 10; Ivar Ljøkjel 5; Ole O. Bye 5.

Ved Martin Moe: Gunnar Moe 10; Ingebrigt Asbølmo 5; Marie Simon- sen 5.

Orkanger: Ved Olav Olsen: Ole Sveeggen 10.

Ved Nik. Konstad: Mali Konstad 10.

Innkomet i januar 1955.

Ved Anton L. Hoff: Enkefru Wilmann 4; Thomas Johansen 4; Kjell og Inger 5; Hjerdis Sognli 4; Ingeborg Wavold 4; Olav Midttømme 4; John Rømmesmo 4; Erling Walstad 4; Johanna Kristiansen 4; Ole E. Dragseth 8; Karen Hognes 5; Alfred Christensen 5.

Orkdal: Ved Olav Olsen: John Wuttudal 5.

Ved Nils Ofstad: Liv Opøyen, Orkdal sjukehus 10.

Orkland: Ved Nils Ofstad: Ellen Melby 5; Sverre Lystad 5; Gunnar Dahlen 5; Ingvald Sæter 10.

Ved A. B. Hoston: Lars Torleivsen 2; Trond Lium 5; Ola Vikahaug 5; A. B. Hoston 5.

Litt Kirkelig statistikk for året 1954.

Orkland: Fødte 29. Døpte: 36. Konfirmerte 24. Ekteskap: 15. Nattverdgjester i kirke og ved soknebud: 119. Jordfestede: 9.

Orkdal: Fødte: 248. Døpte: 80. Konfirmerte: 60. Ekteskap: 39. Nattverdgjester i kirke og soknebud: 397. Jordfestede: 31.

Orkanger: Fødte: 44. Døpte: 52. Konfirmerte: 51. Ekteskap: 19. Nattverdgjester i kirke og ved soknebud: 150. Jordfestede: 26.

Evangeliets innhold.

Det at Gud ikke handler med oss etter syndene våre, er hele evangeliets innhold. Og likevel sitter tanken i alle mennesker, selv de troende, at Gud vil være nådigere mot oss når vi er fromme, og mindre nådig når vi har forsyndet oss. Men var det slik, da var rettferdigheten sannelig av gjerninger, og da var Jesus død for forgjeves.

Rosenius.

OFFER I KIRKENE.

OFFER i kirkene i desbr. 1954.

I Orkland kirke 25. des: Det Norske Misjonsselskap kr. 340.00.

26. des: Trøndelag Vanførelag kr. 35.50.

I Orkdal kirke 25. des.: Det Norske Misjonsselskap kr. 1816.14.

I Orkanger kirke 5. des: Trøndelag Indremisjonskrets kr. 153.70.

12. des: Orkanger menighetspleie kr. 212.70. 25. des: Det Norske Misjonsselskap kr. 207.33.

OFFER og KOLLEKTER i kirkene i året 1954.

I Orkland kirke kr. 1697.63.

I Orkdal kirke kr. 4921.44.

I Orkanger kirke kr. 1854.38.

TIDEN.

Like før sin død utbrøt Alexander Dumas: «Akk, jeg har forspilt en verden av tid, tid, det kosteligste på jorden. Hadde jeg bare ett eneste år til å leve, skulle jeg bruke det til å studere Davids salmer og Paulus' brev, og oppta det i hjertet».

GODT UTVALG av

SØLVVARER

til

BARNEDÅP**BRYLLUP****KONFIRMASJON**

JOHN RØHME

GULLSMED - ORKANGER.

Vi leverer alt i

TRYKRSAKER

Skriv eller ring til

Svorkmo Prenteverk
Svorkmo.**Funnet.**

En gullring (gifting) funnet på Malmplassen, Svorkmo. Henv. *Kåre Hågensen*, Svorkmo.